

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacrae Theologiae Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv. Libri Qvinque

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 28. Soluuntur obiectiones, contra prædictam doctrinam de natura
loci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

bile ex suppositione, quod esset
 supremum. Ea enim probant
 de Coelo empyreo ex supposi-
 tione, quod lumine supernatu-
 rali constet ipsum esse supra-
 mum, & vsquequaque immo-
 bile.

CAPVT XXVIII.

*Soluuntur obiectiones, contra
 predictam doctrinam
 de natura loci.*

101 Obijcies primo, corpo-
 ra beatorum sunt supra Coelum
 Empyreum. Ergo non est su-
 premum, hoc est, supra omnia
 corpora. Nego antecedens
 quia ea corpora propter suam
 penetrabilitatem sunt in eodem
 loco cum Empyreo, quod si
 vel

vel vnus Angelus esset vltra
totam circumferentiam vlti-
mi Cæli inuerteretur totus hic
ordo naturalis rerum, vt bene
aduertit S. Bonauentura in 2.
dist. 2.

102 Obijcies secundo, Deus
potest ponere alium mundum
creabilem extra Empyreum.
Ergo Empyreum non est per
sua intrinseca supremum, &
vltimum corpus. Respondeo,
quod vel nouus mundus esset
aliquid disparatum à præfenti,
& hoc implicat, tum quia face-
re aliquid in ordinatum est cõ-
tra sapientiam artificis; tum
quia repugnat imaginationi
sic concipere, vt imaginemur
disparatè se habere illos duos
mundos; quæ repugnantia cir-
ca res, quæ sunt proprium ob-
iectum

iectum imaginationis indicat
impossibilitatem rei; cæterum
si hic sit casus possibilis, ille
nouus mūdus esset extra hūc,
non positiuè, sed negatiuè, qua
tēus ab hoc nō contineretur,
neque hunc contineret. Vndè
eius corpora nec essent supra,
nec infra Empyreum; sed ha-
berent vbi alterius generis, per
ordinem ad aliud supremum
corpus. Vel nouus ille mundus
haberet relationem localē ad
hunc, & tunc in isto aut debe-
ret mutari superficies, quæ est
essentialiter suprema, & aliqua
talis superficies poni in alio
corpore, quod esset supremum
vtriusque, vel saltem Coelum
Empyreum adhuc remaneret
supremum, acquirendo tamen
superficiem ab omni parte
com-

complebilem localiter à circū-
stantibus corporibus, in quibus
denominationes superioris, et
inferioris essent desumptæ per
propinquitatem, vel distantiã
ab hoc Empyreo. Vndè si ali-
quod corpus perueniret vsque
ad Empyreum, dum vltterius
tenderet, non ascenderet; sed
descenderet, quia magis elon-
garetur à supremo; sicut si linea
protensa vsq; ad centrum terre
vltterius protendatur, non de-
scendit, sed incipit ascendere,
quia magis appropinquat ad
Coelum à cuius proximitate
desumitur ascensus, & à cuius
elongatione descensus.

103 Obijcies tertio, vel im-
mobilitas est perfectio, & debe-
ret potius conuenire corpori-
bus beatorum, quam Empy-
reo,

L reo,

reo, vel imperfectio, & deberet
conuenire potius inferioribus
quam Emphyreo. Ergo non cō-
uenit Emphyreo. Ad solutio-
nem noto duplex dari corpo-
rum genus in natura; alia sunt
simplicia, quæ per eandem for-
mam cōstituuntur in esse cor-
poris, & in esse talis rei, puta
ignis, aut aquæ: alia sunt mixta,
quæ habent pro materia ali-
quid compositum ex materia
prima, & forma incompleta;
quod compositum dicitur ma-
teria secunda, & per hoc con-
stituuntur in esse corporis: ac-
cedit verò forma huius deter-
minati corporis dans vltimum
complementum substantiale
in esse talis entis substantialis
completi, & hæc sunt omnia
mixta. Hoc posito dico immo-
bili-

bilitatem esse perfectionem ipsius corporis, quod per eam formam per quam constituitur in esse corporis ultimo completur simpliciter, non vero corporis, in quo forma dans esse corporis subseruit alteri formæ; huic enim corpori magis expedit posse moueri. Probatur prima pars; quia primis corporibus non conuenit moueri nisi quatenus extrahuntur uolenter à proprijs locis, vel quatenus ex imperfectione non sunt in proprio loco, sed ad ipsum tendunt, vel deniq; quatenus subseruiunt bono aliorum, in quorum utilitatem circulariter aguntur, quæ omnia in illis oriuntur ex imperfectione: vnde si inter hæc corpora datur aliquod institutum tantum

ad continendum cætera, & vt
sit sedes rerum permanentiũ,
erit ei magna perfectio non
posse moueri, est enim melius
rei non viuenti, immobiliter in
sua perfectione conquiescere,
& sic accidit Empyreo. Patet
secunda pars quoniam ea cor-
pora, quæ per aliquid diuersũ
habent esse corpora, ac esse
hæc entia completa, si nobilif-
sima sint, sunt ordinata ad reci-
piendas formas viuentium, quæ,
cum debeant à se acquirere suã
perfectionem, debent posse mo-
ueri, vt ad eam perfectionem
perueniant, & cõsequenter ea
quoque corpora debent esse
mobilia, vt sint apta instrumẽ-
ta formarum,